

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2013 r.

w sprawie nadania nazw urzędowych ulicom

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Nadać nazwę ulicy:

1. **„ul. Gwiazdy Polarnej”** – dla części projektowanej drogi publicznej, obejmującej działki nr nr 16/26, 17/14, 17/16 oraz część działki nr 16/3 z obrębu ewidencyjnego nr 2016 (Pogodno 16), usytuowane w części terenu elementarnego Z.O.3059.KD.Z przeznaczonego w planie miejscowym „Osów-Andersena” pod drogę publiczną – ulicę zbiorczą, rozpoczynającej się od granicy działki nr 14/3 z obrębu ewidencyjnego nr 2016, biegnącej w kierunku ogólnym południowo-wschodnim i dochodzącej do granicy działki nr 21 z obrębu ewidencyjnego nr 2016. Położenie ulicy określa załącznik graficzny nr 1 do uchwały.

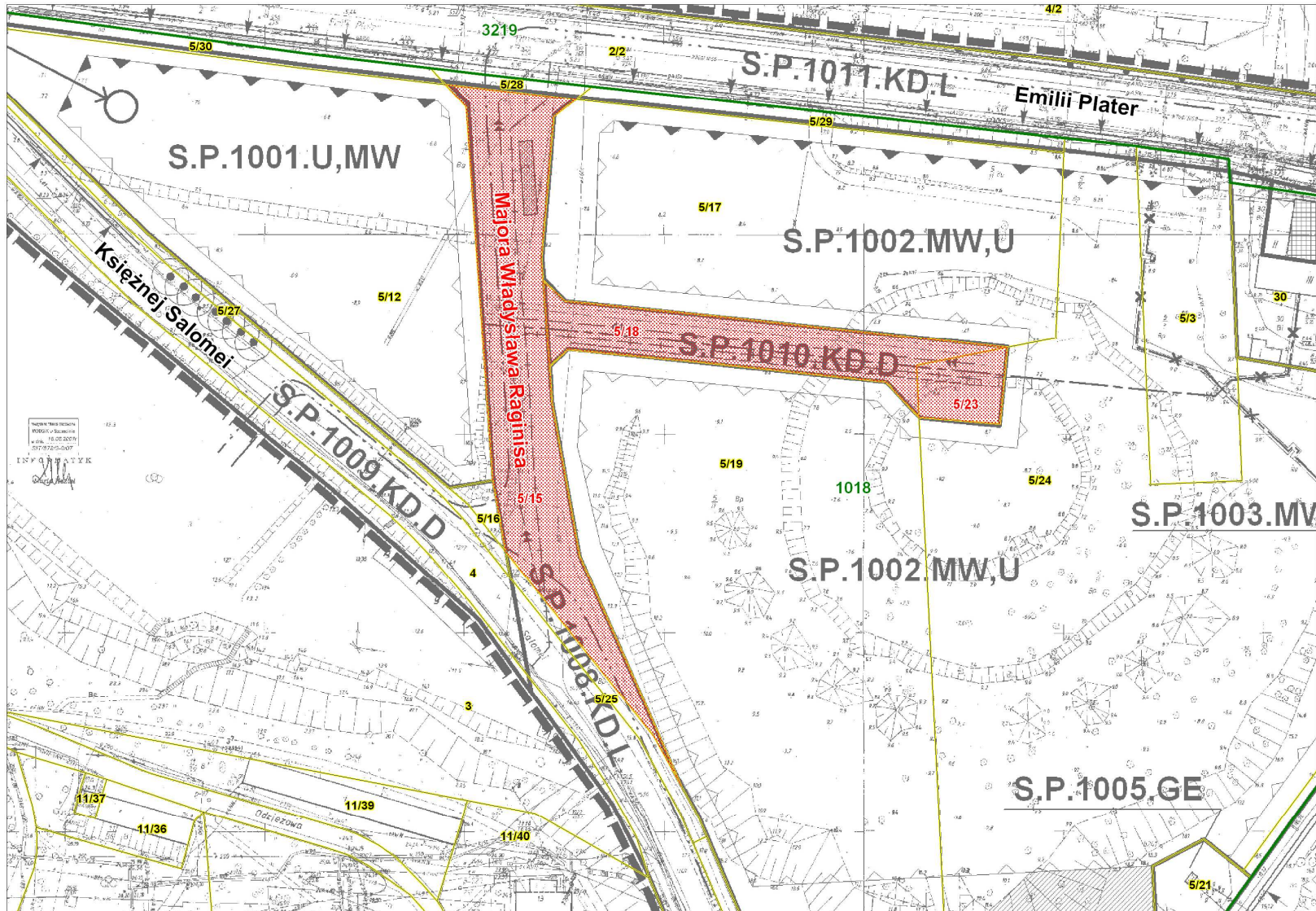
2. **„ul. Czajki”** – projektowanej drodze wewnętrznej, obejmującej działkę nr 33/7 z obrębu ewidencyjnego nr 2049 (Pogodno 49), wychodzącej z ul. Drozdowej pomiędzy nieruchomościami o adresach ul. Drozdowa 53 i 55, biegnącej początkowo w kierunku południowym, a następnie skręcającej w kierunku zachodnim i kończącej się ślepo przy działce nr 2 z obrębu ewidencyjnego nr 2049 (Rzeka Bukowa). Położenie ulicy określa załącznik graficzny nr 2 do uchwały.

3. **„ul. Majora Władysława Raginisa”** – projektowanej drodze publicznej, obejmującej działkę nr 5/15 z obrębu ewidencyjnego nr 1018 (Śródmieście 18) usytuowaną w części terenu elementarnego S.P.1008.KD.L przeznaczonego w planie miejscowym „Śródmieście Północ-Salomei” pod drogę publiczną – ulicę lokalną oraz działki nr nr 5/18, 5/23 z obrębu ewidencyjnego nr 1018 (Śródmieście 18) usytuowane w zakresie terenu elementarnego S.P.1010.KD.D przeznaczonego w planie miejscowym „Śródmieście Północ-Salomei” pod drogę publiczną – ulicę dojazdową, wychodzącej z ul. Emilii Plater i dochodzącej do ul. Księżnej Salomei, z bocznym odgałęzieniem biegnącym w kierunku wschodnim i dochodzącym do granicy działki nr 5/24 z obrębu ewidencyjnego nr 1018. Położenie ulicy określa załącznik graficzny nr 3 do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po 14 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr
Rady Miasta Szczecin
z dnia 2013r.

Uzasadnienie

Z wnioskiem o nadanie nazwy ulicy „**Gwiazdy Polarnej**” wystąpili mieszkańcy Miasta (działka jest własnością Miasta Szczecin). Proponowana nazwa otrzymała pozytywną opinię Rady Osiedla OSÓW, zaś Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosił uwag ze stanowiska konserwatorskiego do ww. propozycji.

Z wnioskiem o nadanie nazwy ulicy „**Czajki**” wystąpili jej właściciele. Proponowana nazwa otrzymała pozytywną opinię Rady Osiedla KRZEKOWO- BEZRZECZE, zaś Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosił uwag ze stanowiska konserwatorskiego do ww. propozycji.

Z wnioskiem o nadanie nazwy ulicy „**Majora Władysława Raginisa**” wystąpił Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Szczecinie (działka jest własnością Miasta Szczecin). Proponowana nazwa otrzymała pozytywną opinię Rady Osiedla ŚRÓDMIEŚCIE- PÓLNOC, zaś Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosił uwag ze stanowiska konserwatorskiego do ww. propozycji

Władysław Raginisa – syn Kazimierza Raginisa i Genowefy z Sokołowskich, urodził się 27 czerwca 1908 r. w Dyneburgu w rodzinie ziemiańskiej, która była mocno zaangażowana w życie patriotyczne. Początkowo uczył się w Dyneburgu, a kiedy po wojnie polsko-radzieckiej miasto znalazło się w granicach Łotwy i trzeba było wybierać obywatelstwo, rodzina przeniosła się do polskiego wówczas Wilna. Tam skończył gimnazjum, a w 1926 r. wstąpił do Szkoły Podchorążych Piechoty w Komorowie, którą ukończył w 1928 r. Po krótkiej praktyce wojskowej podjął dalszą edukację w Oficerskiej Szkole Piechoty. Ukończył ją w stopniu podporucznika 15 lipca 1930 r. i otrzymał przydział do 76 Pułku Piechoty w Grodnie (początkowo na stanowisko dowódcy plutonu, a następnie kompanii ciężkich karabinów maszynowych). Jego talenty dowódczo-taktyczne zostały dostrzeżone przez przełożonych i po awansie na porucznika (1934 r.) został przeniesiony do Szkoły Podchorążych, gdzie pracował w charakterze instruktora-wykładowcy.

Pięć lat później odkomenderowano go do Korpusu Ochrony Pogranicza na stanowisko dowódcy plutonu w 4 kompanii Baonu Fortecznego „Sarny”. W lipcu 1939 r. kompania została oddelegowana do Osowca (30 km od Wizny), a pod koniec sierpnia – już jako załoga twierdzy Osowiec – obsadziła pozycje odcinka obrony „Wizna”. Obrona „Wizny” zamykała ważną arterię komunikacyjną, szosę Łomża–Białystok i drogę Zambrów–Osowiec. Zadaniem kpt. Władysława Raginisa było zamknięcie w granicach odcinka przeprawy na rzekach Narew i Biebrza. W chwili objęcia dowodzenia podlegało mu łącznie 20 oficerów i 700 szeregowców uzbrojonych w 6 dział lekkich, 24 ciężkie karabiny maszynowe, 18 ręcznych karabinów maszynowych i 2 karabiny przeciwpancerne.

Pierwszy kontakt bojowy z wojskami niemieckimi nastąpił 3 września 1939 r., gdy żołnierze pracujący przy maskowaniu schronów zostali ostrzelani przez niemieckie samoloty. Siły niemieckie liczyły wówczas ok. 42 tys. żołnierzy, w tym ponad 1,2 tys. oficerów. Dywizje niemieckie posiadały następujące uzbrojenie: 350 czołgów, 108 haubic, 58 dział lekkich, 195 dział przeciwpancernych, 108 moździerzy, 188 granatników, 288 ciężkich karabinów maszynowych, 689 ręcznych karabinów maszynowych. 7 września 1939 r. oddziały niemieckie zajęły miejscowość Wizna, wkrótce przeprawiły się przez Biebrzę i 9 września zaatakowały odcinek ochraniający przez wojska kpt. Władysława Raginisa, który podjął decyzję, że nie podda się i nie pójdzie do niewoli. 10 września broniły się jeszcze 2 schrony bojowe, które tego samego dnia zostały zdobyte przez Niemców. Po wyczerpaniu amunicji wierny przysiędze kapitan wydał załodze rozkaz opuszczenia stanowiska, a sam

rozerwał się granatem. Jego ciało pochowano w bezpośrednim sąsiedztwie schronu dowodzenia usytuowanego na wierzchołku Góry Strękowej.

Szczałki kpt. Władysława Raginisa zostały odnalezione i zidentyfikowane w 2011 r. Minister Obrony Narodowej Tomasz Siemoniak 21 sierpnia 2012 r. podjął decyzję o mianowaniu kpt. Władysława Raginisa na stopień majora. Awans został przyznany w uznaniu zasług w walkach o niepodległość państwa polskiego.

Komisja Bezpieczeństwa Publicznego i Samorządności R.M. po zasięgnięciu opinii Geodety Miasta w sprawie postanowiła przychylić się do wniosku i wnieść pod obrady Rady Miasta Szczecin projekt przedmiotowej uchwały.

Przewodniczący Komisji ds. Bezpieczeństwa
Publicznego i Samorządności

Tomasz Hinc